

military service, so further research on establishing gender equality in the armed forces remains a relevant direction for the development of both domestic and international legal science.

1. Barnes T., O'Brien D. Defending the Realm: The Appointment of Female Defense Ministers Worldwide. *American Journal of Political Science*. 2018. Vol. 62. Issue 2. P. 355–368.
2. Bryce H. Could more women soldiers make the Army stronger? *BBC*. URL : <https://www.bbc.com/news/uk-41969817>.
3. Chowdhry P. Women in the Army. *Economic and Political Weekly*. 2010. Vol. 45. Issue 31. P. 18–20.
4. Koch M. T., Fulton S. A. In the Defense of Women: Gender, Office Holding and National Security Policy in Established Democracies. *Journal of Politics*. 2011. Vol. 73. Issue 1. P. 1–16.

УДК 305+342.722

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/375-376

Марія МАКАРОВА

курсант ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції

Ганна ДЕКУСАР

старший викладач кафедри
українознавства та іноземних мов
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ТА НЕДИСКРИМІНАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Проблема гендерної рівності є досить актуальною й поширеною в Україні, і особливо це стало відчуватися при введенні воєнного стану на території нашої держави. Непроста ситуація склалася і у сфері охорони праці, де часто спостерігається нерівність у працевлаштуванні чоловіків і жінок, їх призначенні на різні посади тощо. Відкритому демократичному суспільству необхідні такі якості, як толерантність, критичне мислення, незалежність. Без гендерної рівності неможливо побудувати гармонійні стосунки між жінками і чоловіками. Саме визнання ідей гендерного балансу дозволяє інакше подивитись на світ, на власну роль у суспільстві, на стосунки з іншими людьми, представниками своєї та протилежної статі, що приводить до серйозних змін у світогляді, формування більш активної громадянської позиції, зрештою, до зміни суспільної свідомості [1].

Український народ потерпає від гендерних стереотипів, які формувалися роками. Одним із крайніх проявів нерівності та дискримінації в суспільстві є гендерно зумовлене насильство. Однак помилково застосовувати термін «гендерне насильство» виключно як насильство щодо жінок, навіть враховуючи те, що переважна більшість випадків насильства вчиняється саме щодо них. Насильство, спрямоване на жінок, вчинене за ознакою статі, є проявом (актом) гендерного насильства. Саме тому цілком виправданою є увага міжнародної спільноти до протидії цьому явищу. Більш того, масштаби ситуації, що утворилася, стали підставою для того, щоб розглядати насильство стосовно жінок як одну з форм дискримінації, що обмежує їхні можливості в користуванні правами і свободами на основі рівності з чоловіками [2].

У світі існують різні механізми, які можуть бути використані для того, щоб забезпечити рівність чоловіків та жінок, а також щоб позбавитись гендерних стереотипів. Умови воєнного стану створюють особливі виклики щодо забезпечення гендерної рівності та запобігання дискримінації. Американські дослідники Е. Рин та Е. Сирлиф у своєму дослідженні вказують на такі механізми для їх подолання [3]:

1. На законодавчому рівні: прийняття законодавчих актів, які гарантують рівні права та можливості для чоловіків і жінок у воєнний період, забороняють будь-яку форму гендерної дискримінації і встановлюють механізми захисту прав жінок у зоні конфлікту;

2. Участь жінок у збройних силах: забезпечення можливостей для жінок вступати до збройних сил і брати участь у захисті країни. Це може сприяти розбиттю стереотипів та підвищенню рівня довіри до жінок-військовослужбовців;

3. Інформаційна кампанія та освіта: проведення інформаційних кампаній та освітніх заходів, спрямованих на підвищення обізнаності громадськості про принципи гендерної рівності та недискримінації; може сприяти зміні уявлень та поглядів, позбавленню стереотипів;

4. Моніторинг і звітність: система моніторингу й звітності може бути встановлена для відстеження випадків гендерної дискримінації та використання відповідних заходів для запобігання їй;

5. Залучення міжнародного співтовариства: уряд може співпрацювати з міжнародними організаціями та партнерами для обміну найкращими практиками та отримання підтримки у забезпеченні гендерної рівності та недискримінації.

Таким чином, в умовах воєнного стану необхідно вдосконалювати механізми забезпечення гендерної рівності та недискримінації. Впровадження законодавчих заходів, стимулювання участі жінок у військових справах, проведення інформаційних кампаній та забезпечення моніторингу та звітності є важливими кроками для створення справедливого та рівного середовища в умовах конфлікту. Ці заходи не лише забезпечують захист прав кожної особи, незалежно від її статі чи гендерної ідентичності, а й сприяють побудові мирного та стабільного суспільства.

1. Жінки. Мир. Безпека : інформ.-навч. посібник з гендерних аспектів конфліктів для фахівців соціальної сфери / кол. авт. Київ, 2017. 172 с.

2. Путівник гендерної інтеграції у Збройних Силах України. Organization for Security and Co-operation in Europe, 2021. 236 с.

3. Rehn E., Sirleaf E. J. Women, War, Peace. New York, 2015. 167 p.

УДК 347.156-055.2+355.2+305-055.2

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/376-378

Sofia NOROKHA

Student of Educational-and-Scientific
Institute of Law and Innovative Education

Iryna NIKITINA

Senior Lecturer of Department
of International Relations and Social
and Humanitarian Disciplines
of Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs

PROFESSIONAL GROWTH OF WOMEN IN THE MILITARY SPHERE

The 21st century is associated with significant changes in the principles of development of socio-economic systems. These changes are not only influenced by globalization, the intensification of processes of a new type of industrialization, or the democratization of society [1]. They are also a consequence of the increasing crisis phenomena in the national and global economy, the growing number of military-political conflicts, revolutions, terrorist attacks resulting in loss of life. Additionally, climatic and man-made disasters add to human suffering. All of this generates numerous migration and social problems affecting both developed and developing countries. To counter contemporary large-scale threats, an adequate social institution is more necessary than ever, and such an institution in states exists – it is the military.

Therefore, creating a military institution capable of ensuring the security of individuals and society as a whole is a demand of the time. However, this requires reforming the military inherited from the past. We see that the Armed Forces of Ukraine are currently undergoing military reforms. Achieving the goal of these reforms involves addressing many complex issues, but the most challenging one is related to creating a new, adequate personality of a serviceman. Today, the